

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ע"ז ע"א

תקונא תלתין ותלת · תקונא תלתין וארבע

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ו ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

יִרְאֵת יְהוּ"ה דָּא שְׂכִינְתָּא מְלָכוֹת קְדִישָׁא, יִרְאֵה רְעָה דָּא רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לְחֵיבִיא, וּמֵאִי גִיהוּ סָם הַמּוֹת דְּסִמָּא"ל, נוֹקְבָא דִּילֵיהּ, יִרְאֵת יְהוּ"ה אִיהִי אֲגָרָא לְמָאן דְּנָטִיר פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, יִרְאֵה רְעָה אִיהִי רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לְמָאן דְּאֶעֱבֵר עָלֶיהּ.

תרגום לעברית

תִּקּוּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה, בְּרֵאשִׁית, זֶה מִצּוּה רֵאשׁוֹנָה, שְׁנַרְמְזָה בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת שְׁנִכְלָלוּ בָּהֶם. הַתִּקּוּן הָרֵאשׁוֹן יִרְאֵה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוּ"ה, שֵׁשׁ יִרְאֵה וְיֵשׁ יִרְאֵה. יִרְאֵת יְהוּ"ה זֶה הַשְׂכִּינָה, הַמְּלָכוֹת הַקְּדוֹשָׁה, יִרְאֵה רְעָה זֶה רְצוּעָה לְהִלְקוֹת אֶת הָרָשָׁעִים, וּמִי הוּא? סָם הַמּוֹת שֶׁל סִמָּא"ל, הַנִּקְבָּה שָׁלוּ, יִרְאֵת יְהוּ"ה הִיא שָׂכָר לְמִי שְׁשׁוּמֵר מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יִרְאֵה רְעָה הִיא רְצוּעָה לְהִלְקוֹת אֶת מִי שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בגין דייחון פניו ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר מהאי לא דחיל ליה, האי לא שוי ליה יראת יהו"ה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא בריה הוא בין בטיבו בין בעאקו, הא דא שוי יראת יהו"ה ביה לעקרא, דתלת דרגין אינון דיראה, אית יראה בין בטיבו בין בעאקו, ואית יראה דדחיל לקודשא בריה הוא בטיבו ולא בעאקו, ואית יראה דלא שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לעאקו, צדיק גמור שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא, בינוני שוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא, רשע גמור לא שוי ליה לעקרא לא בטיבו ולא בדינא.

תרגום לעברית

קם רבי שמעון ואמר: אלעזר בנאי, יש מי שירא מהקדוש ברוך הוא כדי שייחיו את פניו ויגדל עשרו בעולם הזה, ואם חסר מזה, אינו ירא ממנו, זה לא שם לו את יראת יהו"ה לעקר, אבל מי שירא את הקדוש ברוך הוא בין בטוב בין בצרה, זהו מי ששם את יראת יהו"ה בו לעקר, ששלוש דרגות הן של יראה, יש יראה בין בטוב בין בצרה, ויש יראה שירא את הקדוש ברוך הוא בטוב ולא בצרה, ויש יראה שלא שם אותה עליו לעקר, בין לטוב בין לצרה. צדיק גמור שם אותה עליו לעקר בין לטוב בין לדין, הבינוני שם אותה עליו לטוב ולא לדין, הרשע הגמור לא שם אותה עקר, לא בטוב ולא בדין.

טקסט התיקונים

ושכינתא אמאי אתקריאת יראה, דהא היא מסטרא דעמודא דאמצעיתא אתנטילת, אלא כמה דעמודא דאמצעיתא נטיל מרחמי ודינא דאינון ימינא ושמאלא, הכי איהי נטלא מתרוייהו, מסטרא דשמאלא דא אתקריאת יראה פחד יצחק, דמסטרא דימינא אהב'ה אתקרי, ודא פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיה על כן משכתיה חסד.

וְלָמָּה הַשְׁכִּינָה נִקְרָאת יִרְאָה? שְׁהָרִי הִיא נִטְלָה מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. אֲלָא כְּמוֹ שֶׁהָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי נוֹטֵל מֵרַחֲמִים וְדִין, שָׁהִם יָמִין וּשְׂמָאל, כִּי הִיא נוֹטֶלֶת מִשְׁנִיָּהֶם, מִצַּד הַשְׂמָאל זֶה נִקְרָאת יִרְאָה, פֶּתַח יִצְחָק, שֶׁמִּצַּד הַיָּמִין נִקְרָא אֶהְבִּי'ה, וְזֶה הַמְצָוָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְאֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִּיהָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיהָ חֹסֶד.

טקסט התיקונים

וּמִתְרִין סֹטְרִין אֲלֵין אֶתְקָרִי עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא אֹר וְנֵר, וְשְׁכִינְתָּא אֹרָה אֲבוּקָה, אֹרָה, לְיִהוּדִים הִיָּתָה אֹרָה (אסתר ה טז), אֲבוּקָה הָכִי אֹקְמוּהוּ מֵאִרֵּי מִתְנִיתִין דְּצַדִּיקִים קְיָיִמִין קָמִי שְׁכִינְתָּא כְּנֵר לְפָנֵי הָאֲבוּקָה. מִסְטָרָא דִּימִינָא יְהוֹ"ה, וּמִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא אֲדֹנִי' דִּתְמָן דִּין, וּבְגִין דָּא בְיוֹמָא קִדְמָאָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי'ם יְהִי אֹר (בראשית א ג), בְּגִין דְּחֵמֶשׁ אֹר אֵינֹן בְּיוֹמָא קִדְמָאָה, וְאֵינֹן ה' עֲלָאָה וּמִתְמָן נִהְרִין, י' בְּשְׂמָאלָא וְדָא נֵר, וְדָא ה' י' מִן אֱלֹהִי'ם ה' לִימִינָא י' לְשְׂמָאלָא, (ו' מל"א מתרוייהו עמודא דאמצעייתא, בן י"ה, וְדָא אֵיִהוּ רֹזָא אֱלֹהִי'ם מל"א ה"י, דָּא כְּתִיבֶת קִדְמָאָה. וְרֹזָא דְמִלָּה ה' א, אֱלֹהִי'ם דָּא מְלִיא'הּ בַּהֲפֹךְ אֲתוּוֹן, וְדָא ה' זְעִירָא, דְּאֵיִהּ מְלִיא מִתְלַת אֲתוּוֹן, וְאֲתַעְבִּידֶת הִיו'הּ, לְעִילָא אֵיִהוּ הוֹי'הּ, וְכֵּה מִתְחִילִין אֲתוּוֹן דְּאֹרִייתָא ה' ו' וּלְבִתֵּר ט"י, וְאֵנָה אֲשֶׁתְּכַח ה' בִּתְרָאָה, אֲלָא ד' הוּת לְמַהוּי ה', אֲלָא מֵאֵן גֵּרָם דְּפִרַח מִינָהּ ו' דְּאֵיִהוּ יֶרֶךְ דִּילָהּ, אֲלָא נִתְנַנִּי שׁוּמְמָה כֹּל הַיּוֹם דוּה (איכה א יג), דָּא הוּד דְּאֵיִהוּ יֶרֶךְ דִּילָהּ דְּאֲתַחְזֹרֶת אֵיִהוּ דוּה בְּאֶלְף חֲמִשָּׁאָה, בְּגִין דְּפִרַח מִנִּיהּ יֶרֶךְ, דְּעִלִּיהּ אֲתַמֵּר (בראשית לב כג) וְתַקַּע כֶּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב, אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּמִימִינָא קָא מִתְחִלֶת לְמַמְנִי אֲת ד' עַד נִצַּח, וְהוּד אֵיִהוּ יֶרֶךְ שְׁלִימוֹ דִּילָהּ, וְדָא אֵיִהוּ דְּאֲתִיֵּהִיב לְמִשָּׁה, הִדָּא הוּא דְּאֲתַמֵּר וְנִתֵּן הוּד לְמִשָּׁה).

ומצד שני הצדדים הללו נקרא העמוד האמצעי אור וגר, והשכינה אורה, אבוקה. אורה - ליהודים היתה אורה, אבוקה - כך פירושו בפעלי המשנה, שצדיקים עומדים לפני השכינה כגר לפני האבוקה, מצד הימין יהו"ה, ומצד השמאל אדנ"י, ששם הדין, ומשום זה פיוס הראשון ויאמר אלהי'ם יהי אור, משום שחמשה אור הם פיוס הראשון, והם ה' העליונה, ומשם מאירים, י' בשמאל, וזה גר, וזה ה' מן אלהי'ם, ה' לימין י' לשמאל, (ו' מל"א משניהם העמוד האמצעי, בן י"ה, וזהו סוד אלהי'ם מל"א ה"י, זו כתובה ראשונה. וסוד הדבר - ה"א, אלהי'ם זה מליא"ה בהפוך אותיות, וזו ה' זעירה, שהיא מלאה משלש אותיות, ונעשית היו"ה, למעלה הוא הוי"ה, ובה מתחילים אותיות התורה ה"ו ואחר כך ט"י, ואנה נמצאת ה' אחרונה? אלא ד' היתה להיות ה', אלא מי גרם שפרח ממנה ו' שהוא הירך שלה, ' אלא נתנני שוממה כל היום דוה, זהו הוד שהוא הירך שלה, שהוא חזר דוה באלף החמישי, משום שפרח ממנה ירך, שעליו נאמר ותקע כף ירך יעקב, נודע שמימין מתחילה למנות האות ד' עד נצח, והוד הוא הירך, השלמות שלה, וזהו שנתן למשה, זהו שנאמר ונתן הוד למשה).

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ז ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

◆ תקונא תלתין וארבע ◆

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא, לההוא (נ"א מההוא) דגמיל חסד עמה, ואמאי דאת י' על רישיה כגוונא דא ג', ובגין דא הרוצה להחכים ידרים, אם כן אמאי ג' אחור לב', אלא רזא דמלה ואיש אשר יקח את אחתו או בת אמו וראה את

עֲרֻתָּהּ וְהִיא תִּרְאֶה אֶת עֲרֻתּוֹ חֹסֵד הוּא (ויקרא כ יז), ב' חֲזַרְתָּ אֲנָפוּי מֵא', ג' אֲחֻזְרַת
אֲנָפוּי מֵב', ד' חֲזַרְתָּ אֲנָפוּי מֵג', ה' חֲזַרְתָּ אֲנָפוּי מֵד', כָּל אֲתוּוֹן חֲזַרִין אֲנָפוּי

תרגום לעברית

תִּקּוֹן שְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה, בְּרֵאשִׁית, ב' נִקְבָּה פְּתוּחָה לְקַבֵּל מִיָּמִין, לְאוֹתוֹ (מֵאוֹתוֹ) שְׁגוּמֵל
עֲמָה חֹסֵד, וְלִמָּה? שְׁהֵאוֹת י' עַל רֹאשׁוֹ כִּמּוֹ זֶה ג', וּמִשּׁוֹם זֶה הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, אִם
כּוֹ, לִמָּה ג' אֲחֻזְרַת לִב'? אֲלֹא סוּד הַדְּבָר - וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֻתּוֹ בֶּת אָבִיו אוֹ בֶּת אִמּוֹ
וְרָאָה אֶת עֲרֻתָּהּ וְהִיא תִּרְאֶה אֶת עֲרֻתּוֹ חֹסֵד הוּא, ב' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵא', ג' הַחֲזִירָה
פְּנִיָּה מֵב', ד' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵג', ה' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵד', כָּל הָאוֹתִיּוֹת הַחֲזִירוּ פְּנִיָּהן זֶה
מִזֶּה, וְאִינֶן פָּנִים בְּפָנִים, וְלִמָּה? אֲלֹא סוּד הַדְּבָר - וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וְכוּ', וְלִמָּה מִחֲזִירוֹת
פָּנִים זֶה מִזֶּה? בְּשִׁבְלֵי הָעֲרִיּוֹת שֶׁהֵן כְּנֻגָּדָם, א' כְּנֻגָּד אֲרוּר שֶׁהוּא עָרוּה, וְעָלִיו נֶאֱמַר
אֲרוּר שֶׁכֵּב עִם אֲחֻתּוֹ, שֶׁהָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ, כָּל אֶחָד שׁוֹכֵב עִם אִמּוֹ וְעִם אֲחֻתּוֹ וְעִם בֶּתוֹ,
וּמִחֲזִירוֹת פָּנִים אֲלֵיהֶם, שֶׁאֵין לָהֶם בִּשְׁת פָּנִים, אֲבָל הָאוֹתִיּוֹת הַקְדוּשׁוֹת מִחֲזִירוֹת פְּנִיָּהן
בְּבִשְׁת בְּעֻנּוּה, עָרִיָּה תַּעֲזוּר, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר וְלִפְנֵי עֵזֶר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עֵזֶר שֶׁהוּא עֵזֶר,
וְסוּד הַדְּבָר - עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.